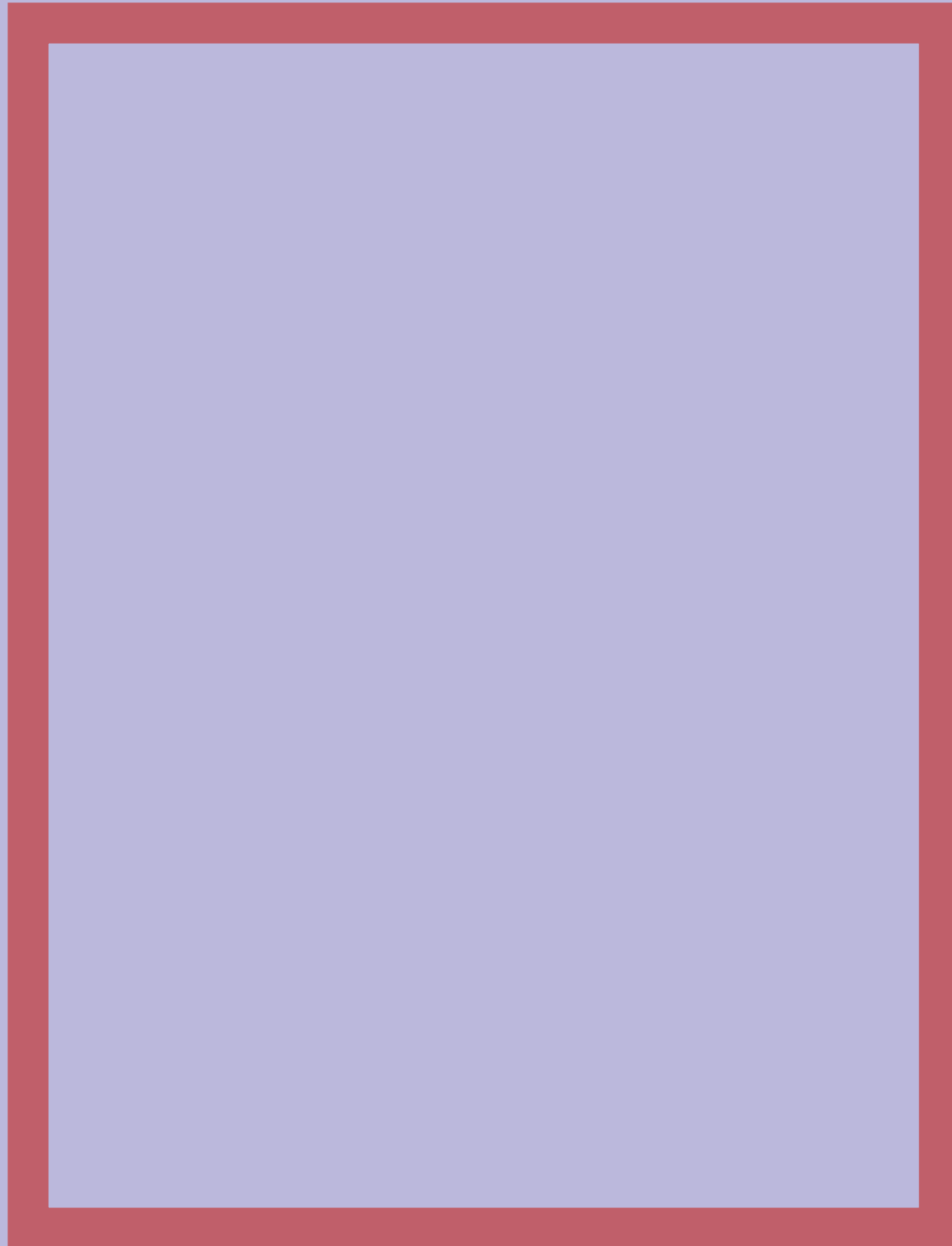

JEANETTE WINTER

ΙΚΜΠΑΛ

ΕΝΑ ΓΕΝΝΑΙΟ ΑΓΟΡΙ

ISBN 978-960-569-305-3

Κωδ. μνη/σης 12.263

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ • www.epbooks.gr

JEANETTE WINTER

ΜΑΛΑΛΑ

ΕΝΑ ΓΕΝΝΑΙΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Η ιστορία του Ικμπάλ Μασί με ακολουθεί από τότε που διάβασα την αναγγελία του θανάτου του, στις 19 Απριλίου 1995, τρεις μέρες μετά που τον πυροβόλησαν. Έμαθα για τη ζωή του και για το θάρρος του να μιλήσει ανοιχτά ενάντια στην αιχμαλωσία των παιδιών που εργάζονταν στα εργαστήρια κατασκευής χαλιών στο Πακιστάν. Όταν διάβασα, στις 9 Οκτωβρίου 2012, για τη Μαλάλα Γιουσαφζάι, που την πυροβόλησαν επειδή έλεγε ανοιχτά τη γνώμη της για το δικαίωμα των κοριτσιών του Πακιστάν να πηγαίνουν στο σχολείο, θυμήθηκα τον Ικμπάλ. Δύο θαρραλέα παιδιά, που η γενναιότητά τους ξεπερνούσε τη νεαρή ηλικία τους, ήρθαν μαζί στο μυαλό μου – και οδήγησαν σε αυτό το βιβλίο.

– J. W.

ΜΑΛΑΛΑ
ΙΚΜΠΑΛ

Τίτλος πρωτοτύπου: Malala, a brave girl from Pakistan / Iqbal, a brave boy from Pakistan

Μετάφραση -Επιμέλεια: Χρύσα Φραγκιαδάκη

© 2014 by Jeanette Winter

© 2015, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε., για την ελληνική γλώσσα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής

τηλ.: 210 2816134, e-mail: info@epbooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

www.epbooks.gr

ISBN 978-960-569-305-3

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Δύο παιδιά από το Πακιστάν μίλησαν ανοιχτά εναντίον της αδικίας που επικρατεί στον κόσμο τους. Η γενναιότητά τους μπροστά στον μεγάλο κίνδυνο εμπνέει όλους όσους γνωρίζουν την ιστορία τους.

ΜΑΛΑΛΑ ΓΙΟΥΣΑΦΖΑΪ

γεν. 1997

Η Μαλάλα γεννήθηκε στη μικρή πόλη Μινγκόρα, στην κοιλάδα Σουάτ, στο Πακιστάν. Ζούσε με τη μητέρα, τον πατέρα και τα δυο της αδέρφια. Η Μαλάλα άρχισε από μικρή να φοιτά στο σχολείο που διεύθυνε ο πατέρα της και ήταν εξαιρετική μαθήτρια.

Οι Ταλιμπάν, μια ομάδα φανατικών θρησκόληπτων, είχαν πάρει την εξουσία στην κοιλάδα Σουάτ και προσπαθούσαν να εμποδίσουν τα κορίτσια να πηγαίνουν σχολείο. Η Μαλάλα ρωτούσε τον πατέρα της: «Γιατί δεν θέλουν τη φοίτηση των κοριτσιών στο σχολείο;» «Τους τρομάζει το μολύβι», της απαντούσε εκείνος.

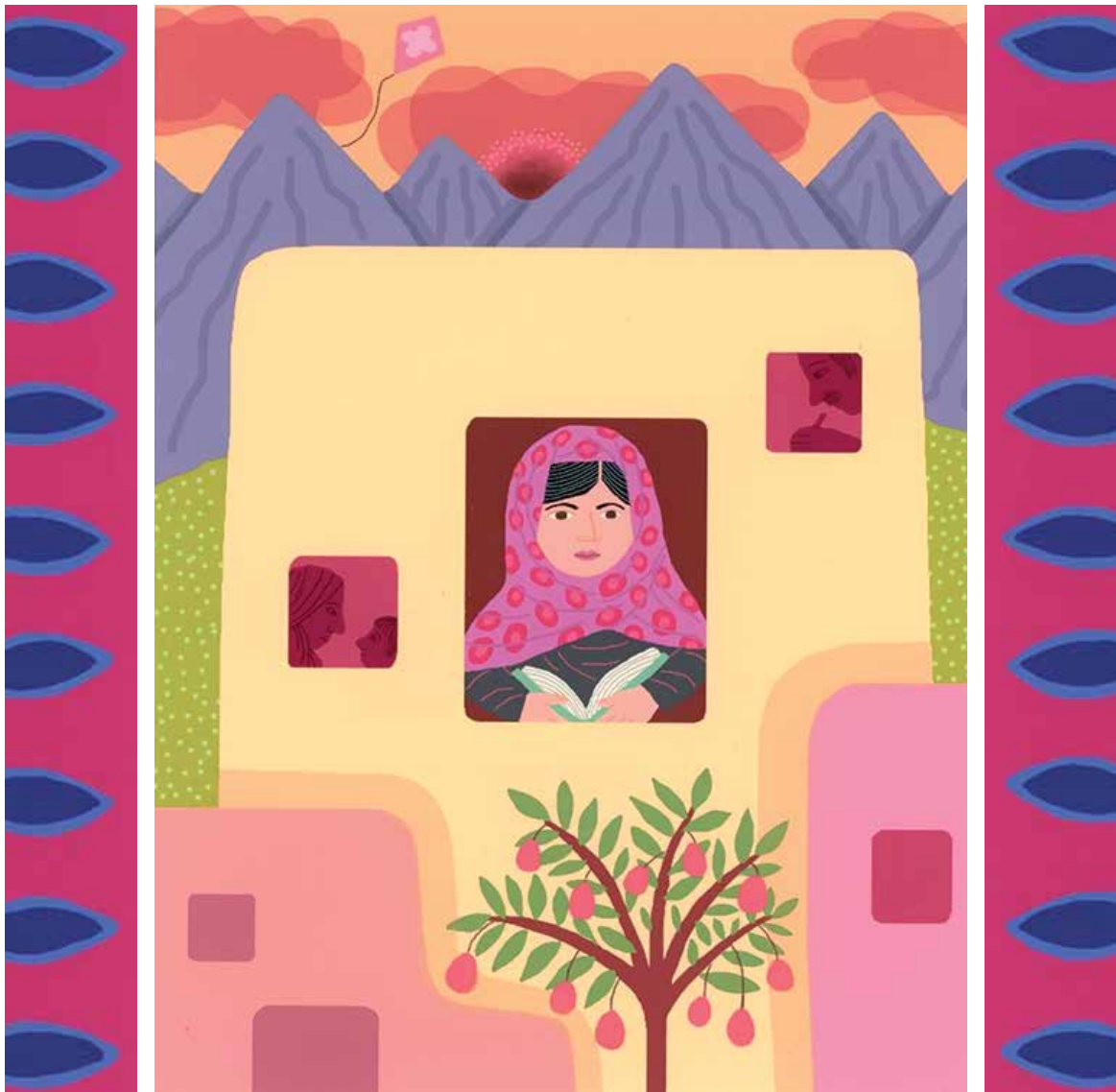
Όταν ήταν μόλις έντεκα χρονών, η Μαλάλα μίλησε πρώτη φορά δημόσια για τη σημασία που είχε η εκπαίδευση για τα κορίτσια. Ακόμη και όταν οι Ταλιμπάν έγιναν πιο επιθετικοί, η Μαλάλα συνέχισε να λέει ανοιχτά τη γνώμη της. Οι απειλές συνεχίστηκαν, χωρίς να καταφέρνουν να σταματήσουν τη Μαλάλα –μέχρι τη μέρα που ένας στρατιώτης Ταλιμπάν την πυροβόλησε καθώς γυρνούσε στο σπίτι της με το σχολικό. Η σφαίρα διαπέρασε το κεφάλι και τον λαιμό της, μέχρι τον ώμο της. Η Μαλάλα νοσηλεύτηκε σε πολλά νοσοκομεία και τελικά, στο νοσοκομείο Κουίν Ελίζαμπεθ στο Μπέρμιγχαμ της Αγγλίας, όπου και ζει πια με την οικογένειά της.

Η Μαλάλα έχει πάρει πολλά βραβεία για τη γενναιότητά της, ανάμεσα στα οποία το Διεθνές Παιδικό Βραβείο για την Ειρήνη (στη δεύτερη θέση), το Πακιστανικό Εθνικό Νεανικό Βραβείο για την Ειρήνη, το Διεθνές Αναμνηστικό Βραβείο Μητέρα Τερέζα για την Κοινωνική Δικαιοσύνη και το Βραβείο της Ρώμης για την Ειρήνη και την Ανθρωπιστική Δράση. Το 2013 ήταν υποψήφια για το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης. Το 2014, της απονεμήθηκε το Νόμπελ Ειρήνης προς τιμήν του αγώνα της για τα δικαιώματα όλων των παιδιών στην εκπαίδευση. Μοιράστηκε το βραβείο με τον Ινδό Κάιλας Σατιάρτι, ο οποίος τιμήθηκε για την πάλη του ενάντια στην καταπίεση των παιδιών και των νέων.

Η Μαλάλα αναρρώνει ακόμη, συνεχίζοντας παράλληλα να λέει δημόσια τη γνώμη της.

«Ποια είναι η Μαλάλα;» απαιτεί να μάθει ο στρατιώτης Ταλιμπάν, ερευνώντας μέσα στο σχολικό.

Η Μαλάλα είναι ένα κορίτσι που δεν φοβάται τίποτα.
«Θα γίνω δυνατή με τη βοήθεια της γνώσης», λέει.

«Μην πηγαίνετε στο σχολείο», λένε οι στρατιώτες
Ταλιμπάν στα κορίτσια της κοιλάδας Σουάτ.
«Μη διαβάζετε», λένε.
Τα κορίτσια δεν τους δίνουν σημασία.
Είναι γενναία κορίτσια.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Δύο παιδιά από το Πακιστάν μίλησαν ανοιχτά εναντίον της αδικίας που επικρατεί στον κόσμο τους. Η γενναιότητά τους μπροστά στον μεγάλο κίνδυνο εμπνέει όλους όσους γνωρίζουν την ιστορία τους.

ΙΚΜΠΑΛ ΜΑΣΙ

1982-1995

Ο Ικμπάλ Μασί γεννήθηκε στο χωριό Μουρίντκε, κοντά στη Λαχόρη, στο Πακιστάν. Όταν ήταν μόλις τεσσάρων χρονών, οι πάμφτωχοι γονείς του δανείστηκαν δώδεκα δολάρια από τον ιδιοκτήτη ενός εργοστασίου χαλιών. Σε ανταπόδοση, ο Ικμπάλ έγινε σκλάβος, που δούλευε καθημερινά αλυσσοδεμένος στον αργαλειό ώσπου να ξεπληρωθεί το δάνειο. Έβγαζε είκοσι σεντς τη μέρα.

Όταν έγινε δέκα χρονών, ο Ικμπάλ ελευθερώθηκε από το Πακιστανικό Απελευθερωτικό Μέτωπο ενάντια στη Δουλεία. Μόλις κέρδισε την ελευθερία του, ο Ικμπάλ, με γενναιότητα, μίλησε δημόσια εναντίον της παιδικής εργασίας.

Οι περιγραφές των τρομακτικών εμπειριών του Ικμπάλ διαδόθηκαν παντού. Ταξίδεψε μακριά από το σπίτι του για να πει την ιστορία του.

Ο Ικμπάλ μίλησε σε ένα διεθνές εργατικό συνέδριο στη Στοκχόλμη. Στη Βοστόνη, βραβεύτηκε από το Ίδρυμα Ρίμποκ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Ο Υπάτος Επίτροπος των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα τίμησε τον Ικμπάλ ως «πρωτοπόρο στη μάχη που δίνεται στο Πακιστάν εναντίον των σύγχρονων μορφών δουλείας που θίγουν εκατομμύρια παιδιά σε όλο τον κόσμο».

Ο Ικμπάλ ήθελε να σπουδάσει νομικά. Το Πανεπιστήμιο Μπράντεις του πρόσφερε μια πλήρη υποτροφία μόλις θα ήταν έτοιμος.

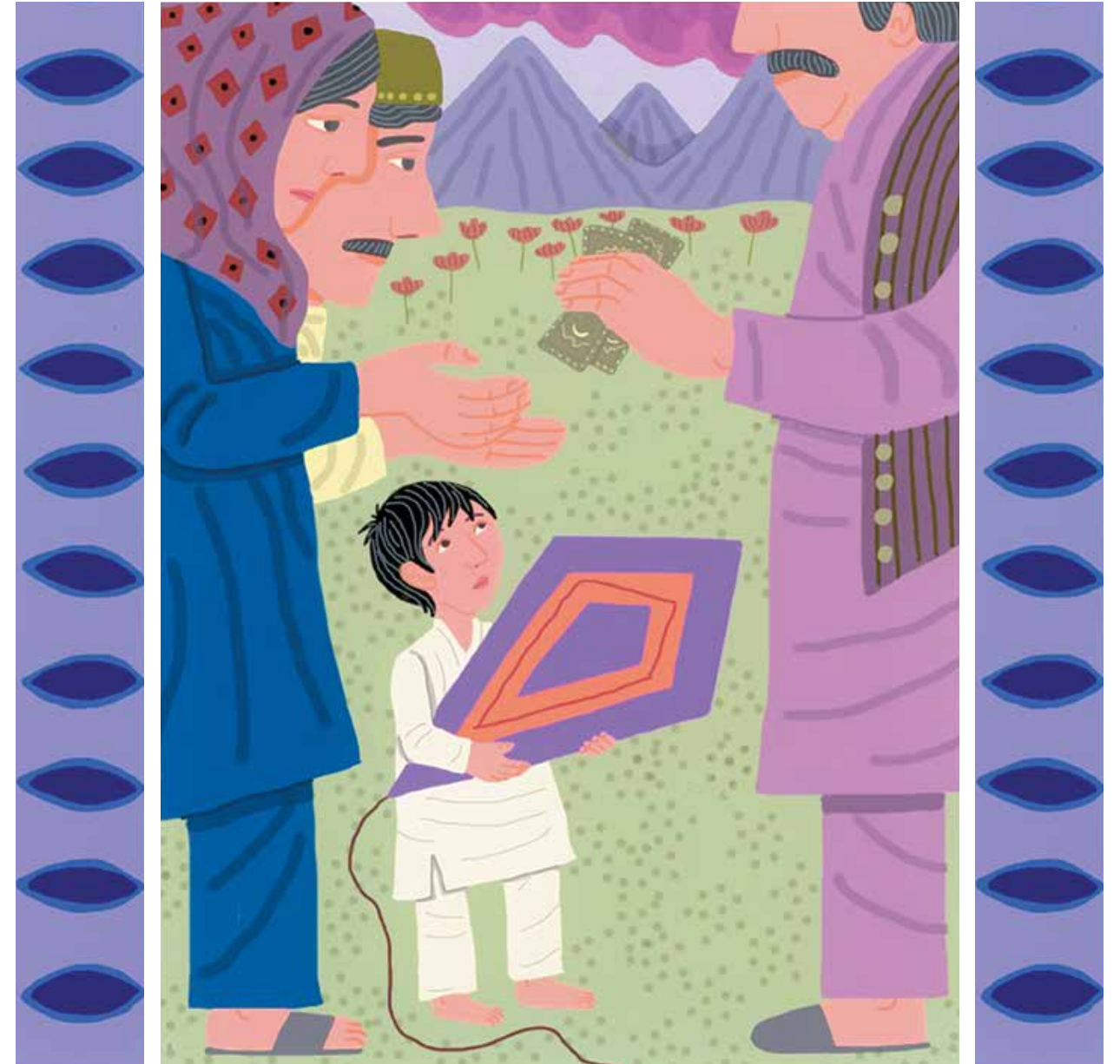
Στην πατρίδα του, ο Ικμπάλ δέχτηκε απειλές εναντίον της ζωής του από ανθρώπους της βιομηχανίας κατασκευής χαλιών. Καθώς έκανε ποδήλατο μαζί με δύο ξαδέρφια του, στο χωριό τους στις 16 Απριλίου 1995, ο Ικμπάλ πυροβολήθηκε και σκοτώθηκε. Ήταν δώδεκα χρονών. Οι συνθήκες του θανάτου του είναι σκοτεινές.

Η ιστορία του Ικμπάλ Μασί με ακολουθεί από τότε που διάβασα την αναγγελία του θανάτου του, στις 19 Απριλίου 1995, τρεις μέρες μετά που τον πυροβόλησαν. Έμαθα για τη ζωή του και για το θάρρος του να μιλήσει ανοιχτά ενάντια στην αιχμαλωσία των παιδιών που εργάζονταν στα εργαστήρια κατασκευής χαλιών στο Πακιστάν.

Όταν διάβασα, στις 9 Οκτωβρίου 2012, για τη Μαλάλα Γιουσαφζάι, που την πυροβόλησαν επειδή έλεγε ανοιχτά τη γνώμη της για το δικαίωμα των κοριτσιών του Πακιστάν να πηγαίνουν στο σχολείο, θυμήθηκα τον Ικμπάλ.

Δύο θαρραλέα παιδιά, που η γενναιότητά τους ξεπερνούσε τη νεαρή ηλικία τους, ήρθαν μαζί στο μυαλό μου – και οδήγησαν σε αυτό το βιβλίο.

—J. W.

ΔΩΔΕΚΑ ΔΟΛΑΡΙΑ!

Μέχρι να ξεπληρωθεί το δάνειο των δώδεκα δολαρίων που πήραν οι γονείς του, ο τετράχρονος Ικμπάλ πρέπει να δουλεύει σε ένα εργοστάσιο χαλιών. Δώδεκα δολάρια για την ελευθερία ενός μικρού αγοριού.

«Εδώ απαγορεύονται οι χαρταετοί!» βρυχάται το αφεντικό, καθώς σέρνει τον Ικμπάλ μέσα στο σκοτεινό εργοστάσιο. Το μοναδικό παράθυρο έχει κάγκελα.

Αλυσοδένει τον Ικμπάλ στον αργαλειό για να μην το σκάσει.